

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.  
Félévre . . . . . 6 "  
Negyedévre . . . . . 3 "  
Egy hóra . . . . . 1 "  
Egyes szám 4 kr.

## Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámolások intézendők.

# TORONTÁL.

## Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,  
Ferencz-József-tér,  
Bauer-féle ház  
hová a lap szellemi részét  
illető minden közlemény  
intézendő.

## Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-  
tatnak el. Azonkívül az  
összes hirdetési irodákban.

## POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

## Az „emberanyag.”

Nagybecskerek, márczius 4.

(\*) Egy érdekes és nagy statisztikát kaptunk a két év előtti sorozások eredményeiről, mely sajtósági adatokkal számol be a Szent-István koronájának területén évenként előtámadó emberanyag milyen voltáról. Arról a lehetőségéről, melyben az ország népe a katonai állítások alkalmával e tekintetben életképességével elszámolni tud s vonatkozást enged tétetni, hogy milyen mértékben képes a véradó követelményeinek megfelelni.

Az új véderőtörvény ma már harmadik évében van és így e statisztika az új törvény hatásában is engedi némileg láttatni magát, a mi a konzekvenciákat még érdekesebbé teszi. Az ország fiatalsága ma már huszonegy éves korában „haz sorsot” és adja át magát a bíráltnak: mennyiben képes a háboru viszontagságainak megfelelni, a király lobogóját szárazon és vizen követni, vészbe és harciba a hazáért és a királyért. Jóleső dicséretnek tűnik elénk e statisztikából az az örvendetes tény, hogy a

magyar faj régi hadviselő jellege nem igen fogyatkozik eredetiségében új időknek jöttén; nem irtózik a véradó fizetésétől, sőt jellemző sajátosságában szégyennek tartja a „falu virága” ha katonaságra alkalmatlannak bizonyul.

Nagyon érdekesen tűnik elő a magyar népnek e szolgálati készsége, ha megtekintjük e nagy statisztikában azok számát, akik a sorozásokról elmaradnak, akik tehát a katonaszökevények gárdáját szaporítják gyáva menekülésükben. A számok beszélnek erről, tehát kétségen fölül a biztos következtetés, mely szembeszökően demonstrálja, hogy a katonaszökevények legnagyobb száma azon hadtesteknél mutatkozott, melyek tót és román vidékekről sorozták legénységüket, míg a magyar vidékekről sorozó hadtestek szökevényeinek száma valamennyinél a legkevesebb, és ez annyival inkább örvendetesebb, mert egyáltalán a hadviselésre alkalmasok legtöbbször is a tiszta magyar vidékek emberanyaga szolgáltatja.

És itt jön egy nagy horderejű ta-

nulság a statisztikai adatok ama illusztrációjában, hogy minél müveltebb valamelyik sorozásra kerülő népfaj, annál inkább ad alkalmas ifjakat a hadviselésre. Nagyon fontos czáfolat rejlik e kétségtelen tényben azon vádakra, mintha a magyar faj kulturális fensőbbisége, és azon határozott politikai tendenciája, hogy a nemzetiségek müvelődésére befoly, ártana a nemzetiségek faji önállóságának, faji erejének. Mert a sorozási statisztika számadatai helyesek, mint a hogy azok; és ha a kultura terjedésével az egyes vidékek hadkötelességre alkalmas ifjainak száma növekedik: akkor a magyar faj szupremáciája és kultur befolyása folytán az illető nemzetiségek nem pusztulnak, hanem szaporodnak, nem satynynulnak, hanem faji erejükben nőnek.

Ezt a számok mondják és ezt a szigoru igazságot véssé minden beteges agitációs hajlamban szenvedő ember eszébe és azután merje — ha ráviszi könnyelműsége — a magyar kultura káros befolyását áldatlanul, igaztalanul becsmélni.

## A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

### Korán átadott üdvözet.

(Egy szép asszony kalandja.)

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Egy édes-bús olasz dal melódiája hangzott a fülemben napok óta. Valahányszor megjött az akkordja, mindig végig dudoltam belőle egy-egy versszakot. De azért nem hagytam el. Szinte mosolyog az ember rajta: mintha akart volna valamit ez a dalocska. Hiába mondtam minden más versszak után neki, hogy dalocska most aztán szállj, röpjél el és hagyj engem nyugton, mégis mind a fülemben csengett. Nem akart sehogyse magamra hagyni. Pedig sokszor szeretem, ha egészen magamra maradok a legközvetlenebb gondolataimmal, amikor aztán nyakamba veszem a csöndes, néptelen aradáci utat s neki vágok a németvégsornak is egészen a végére . . .

Az én legédesebb kiserőm, láthatatlan és mégis sokat beszélő kis árnyam van ilyenkor velem. Egy csöppnyi kislány, vérem, szivem egyedüli szeretetének tárgya, aki oda messze a gráci Schlossberg alján őrizi a mi kettőnk közös sirját, amiből a mi elhagyatottságunk bánatos emléke tör fel és a határon át, rónákon végig imbolyog egész ide a Bánátig, hogy emlékeztessen engem folyton arra a multra, melyből a mi kis fészünk pusztulásának története, emléke int felém . . .

. . . De ime, ez a sajtósági dal újra kisért. Akar ez valamit eszembe juttatni, és amig meg nem érteti velem, addig nem hagy el?

Most meg az a két sovárgó verssor zendül felém:

„Venita la parcella mia!  
Santa Lucia!”

Talán valami olaszországi emlék vagy történet remiszczenciája ez, a mit hallottam vagy olvastam valahol? Ugy kell lenni. Lássuk csak . . .

És amint töprengve bandukoltam tovább, hirtelen elmosolyodtam. Egy bolondos, adomaszerű dolog jutott eszembe, a mi csakugyan Olaszországból vette magát. És, sajtósági, a kis dalocska csakugyan elszállt, elröpt, elhagyott. Hogy azért-e, mert czélját érte, vagy pedig, mert a dolog a mit eszembe hozott, újságával egészen elfoglalt, bajos megmondani.

Azt hiszem, könnyebb lesz itélni, ha elmondom a szép asszony olaszországi kalandját, a mit a dalocska juttatott eszembe hosszú évek multán először.

Tehát, az a szép asszony, először is nagyon szép volt. Másodszor husz éves korában már özvegy volt. És harmadszor kijelentette, hogy többet soha nem megy férjhez. Egész életét utazással töltötte, mert a férje nagyon gyöngéden egy pár százezer forintot hagyott neki. (Talán ezért nem akart férjhez menni, azt hive, hogy min-

denki a pénzeért közeledik hozzá.) Kolozsvárt, ahol ez a különös szép asszony lakott, híres czukrász volt az olasz Stámpa. Ehhez a Stámpához állított be egy nyári délután a különben szép, sugár alaku, vállas, szöke asszony, és a mint a fagyaltot tüntette el cseresnyepiros ajkai között, odaszólt Stámpához:

— Mit izen maga Stámpa Olaszországba? Stámpa nyájasan mosolygott.

— A nagyságos asszony Olaszországba megy?

— Igen. Ott kezdem.

— Méltóztatik Nápolyba is menni?

— Hogyne!

— A nagyságos asszony nagyon kegyes lesz, ha Nápolyban a „Kék rózsához” czimzett czukrászdában a tulajdonos Stámpának átadja üzenetemet.

— Nagyon szivesen, kedves Stámpa!

Képzeltetni a derék nápolyi Stámpa örömet, midőn a kolozsvári szép asszony azt mondta neki: „Tisztelt Stámpa Kolozsvárról!”

Majd belefulusztották a szép asszonyt a különböző fagyalt, czukorka és sütemény garmadába, annyira kinalgatták.

Mikor aztán a szép asszony indulóban volt, a nápolyi Stámpa mélyen meghajolt előtte és szólt:

— Nagyságos asszonyom, (persze olaszul nem így hangzott,) legyen olyan kegyes, és

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 27. száma van csatolva.

**A képviselőház bizottságából.** Az igazolási állandó bizottság csütörtökön tartott ülésén (elnök: Vadnay Károly, jegyző: Szél Ákos) tárgyalatott Polónyi Géza képviselő kijelentése, a melyben annak eldöntését kéri, hogy ő részt vehet-e, mint a II. bíráló bizottság tagja a Sima Ferencz képviselő választása ellen beadott kérvény fölötti ítékezésben. A bizottság jelenlévő tagjai Bujanovics, Bornemisza, Degen és Dokus egyhangulag elfogadták az előadó ama nézetét, hogy összeférhetlenségi eset nem forog fenn, mert Polónyi Gézának az a ténye, hogy mint az ország függetlenségi és 48-as párt tagja Sima Ferencz pártállására nézve figyelmeztetést tett közzé, a választásba való tényleges befolyásnak nem tekinthető. Az ülésen konstatáltott, hogy a házszabályok szerinti 48 órai záros határidő alatt más összeférhetlenségi bejelentés vagy kifogás be nem adatott.

**Orosz vád monarchiánk ellen.** A Pet. Novosztihoz intézett leveleiben Stancsevics bolgár emigráns annak a nézetnek adott kifejezést, hogy nem Stambulov és Ferdinánd fejedelem kormányoznak Bulgáriában, hanem Ausztria-Magyarország kormányoz Koburg herceg és Burián ügyvivő közvetítésével. Angolország fölvetette a Kelet-Rumeliával való egyesülés kérdését, hogy feszült viszonyt idézzen elő Bulgária és Oroszország között; most pedig a bolgár egyház egyesítésével állnak elő osztrák-magyar és angol receipe szerint, hogy ezáltal szakadást idézzenek elő az orthodox egyház és Oroszország rovására. Stambulov Bulgária függetlenségének legnagyobb ellensége. Stancsev azt állítja, hogy 1886-ban, a battenbergi bukása után, megkerdezte Stambulovot, hogy hat Ausztria-Magyarország karjaiba akarja-e hajtani Bulgáriát. Stambulov állítólag ezt felelte: „Ha Oroszország konfliktusba kerül Ausztria-Magyarországgal, a hatalmat annak az államnak adom át, melynek hadserege első vonul be Bulgáriába.”

mondja meg a rokonnak oda lent, hogy „Tiszti Stampa Nap lyból.”

— Szivesen, kedves Stámpa!

És a különös szép asszony utazott tovább, csaknem egy évvel. Haza jövet egy kisse megpihent Kolozsvart, majd újra folytatta czeitalan utját, kerülve minden férfit és szinte titkoltva szépségét mindenki elől.

A másik év nyarán újra utrakelt, és öt évig haza se jött. Kincses Kolozsvart már azt hitték, hogy valami baj érte, mikor egyszer csak föltűnt a főtéren az ő soká nem látott elegans alakja.

A hogy a Stampa-féle czukrászda előtt elhaladt, hirtelen erős pir borítá el arcát. Eszebe jutott az olaszországi üzenet. . . .

Bement a boltba, a hol a tulajdonos hajlongva fogadta.

— Kedves Stámpa, magának adósa vagyok egy üdvözléssel.

— Hogy méltóztatik parancsolni?

— Tiszti a bátyja Nápolyból.

— Az lehetetlen, nagyságos asszonyom. Nekem nincs bátyám Nápolyban. Lehetetlen!

— Lehetetlen? Hiszen engem a nápolyi czukrász Stámpa kért meg arra, hogy mondjam meg magának . . . .

— Bocsánatot kérek, nagyságos asszonyom, az a Stámpa — én voltam. . . .

**Türös Tivadar.**

## Hajósgazdáink mozgalmá.

(A „sarkantyuk” ellen.)

A tél folytán a temesvári királyi folyam-mérnökség a város megkeresése folytán a két hid közötti balparti magas partrészt védelmére úgynevezett röze sarkantyukat létesített, a mely sarkantyuk hajósainknak nem éppen csekély gondot és fejfájást okoznak.

Körülbelül három hete annak, hogy a hajózás a Bégán is megindult, e három hét elegendő volt arra, hogy gyakorlatilag meggyőződést szerezzenek hajósaink arról, mily változást okoztak az új sarkantyuk a vízi utban, s hogy hajósgazdáinknál kellőleg megérlelje azon eszmét, hogy ezen szabályozásnak nevezett, de nézetük szerint tényleg mesterségesen előállított hajózási akadály ellen bizonyos mozgalmat indítsanak meg. Márczius első napján ez a lázas forrongás végre testet öltött és az nap hajósgazdáink egy közös értekezleten megegyezésre jutottak abban, hogy ezen ma már bevégzett tény, már t. i. a létesített sarkantyuk ellen, minden megengedett és alkotmányos államban kéznél levő eszközzel oda fognak hatni, hogy az elkövetett hiba vagy tévedés minél előbb jóvá tétessék, hogy e sarkantyuk ismét eltávolíttassanak, s a partvédelemnek egy más, egy oly módja létesíttessék, a mely a közlekedésre akadályul nem szolgál, a mely által a hajók biztonságára nem veszélyeztetik, s a mely a hajózás üzemére nem hat bántólag.

Határozatba hozatott ezen értekezleten, hogy a helybeli összes hajósgazdák testületileg tisztelegni fognak a megye helyettes alispánjánál, Daniel Lászlónál, s kikérik annak határozó pártfogását és támogatását a kereskedelmi miniszter urhoz felterjesztendő kollektív kérvényük ügyében, hogy a kérvényt küldöttség által nyújtatják be, hogy felhívást intézzen egy a magy. kir. államvasutak hajózási szakosztályához, mint az I. cs. k. szab. dunagőzhajózási társulat igazgatóságához, nemkülönbén a hazai kisebb nagyobb hajózási vállalatokhoz, hogy mozgalmukhoz csatlakozzanak és azt sikerre emelni segítsék.

A tervbe vett tisztelegés a megye helyettes alispánjánál márczius 2-dikán megtörtént, és pedig nem éppen eredménytelenül, mert ott a hajósgazdák azon biztosítást nyerték, hogy az ügy kellőleg meglesz vizsgálva, s hogy szükség esetén a megye részéről azon támogatás sem fog elmaradni, a mely a víziúti forgalom védelme és fenntartása érdekében megkívánatik.

Hajósgazdáink az első lépés ezen sikerével megvannak elégedve s most azon dolgoznak, hogy a miniszter urhoz felterjesztendő emlékirat és kérvény kellőleg felszereltessek s megválasszák a tisztelgő küldöttség tagjait, a kik küldetésükben a legrövidebb idő alatt eljárhatnak.

Hogy ezen mozgalom nagyon is indokolt, ezt tagadásba venni teljesen lehetetlen, hogy annak lesz-e és mily eredménye? ez aztán egészen más kérdés. Bevégzett ténynyel állunk már szemben, azt meg nem történné tenni egy tollvonással nem lehet, így majd a tárgyalások, az azokon felmerülő pro és contra fejtegetések elfogják huzni az ügyet hónapokon keresztül arra az időre, a midőn a sarkantyuk eltávolítása már csak nagy költséggel leend lehetséges, s midőn már egy a város mint fogyasztó, mint a termelő, mint elárúsító oly tetemes veszteséget szenvedtek, a mely összeggel a partvédelmet más alapon, a sarkantyuk mellőzésével, a nélkül, hogy a vízi útra káros befolyást gyakorolhatott volna, bizton foganatosítani lehetett volna.

A jelenlegi helyzet olyan, hogy már köztép vizállásnál nagyobb hajók nem állíthatók fel a kis hid fölötti folyamszakaszra rakodás alá, mert azok átlagos szélessége 8 méter, míg a sarkantyuk által teremtett mederszűkítés a mederfeneket 10—12 méterre zsugorította össze, a melynek kimósás általi szélesítése, mivel itt a Bega kanyart képez, még föl sem tétélezhető.

A másik és a fő veszély abban rejlik, hogy a sarkantyuk által a víz folyása elvészé rendes nyugodtságát s folytonos váltókká alakul éppen ott, a hol a hajóknak nyugodt és egy irányban haladására a legnagyobb szükségük volna, hogy az úgy is keskeny átereszt — a kishid két lába között — minden kár nélkül szerencsésen meghaladhassák. A mi Bega-hajóink, már t. i. a magán faburescellák, nem oly szerkezetűek, hogy azokkal ily vízsebteken sikeresen működni lehetne s bizony nem lehet meg senkit, ha egy szép napon egy ily primitív jármű neki sodortatva a hid lábainak, azon megtörik és rakományával együtt elsüllyed, ezt egy kötélszakadás már előidézheti; mi történik akkor a mi rozoga kis hidunkkal? Ki van annak a lehetősége zárva, hogy a hidlábak a ráfekvő teher alatt nem sodortatnak el? s hogy az ily katasztrófa esetleg emberéletetbe nem fog kerülni? (nem első eset volna, hogy hasonló okok álló hidakat döntöttek el, a Linzi és a Steini hid elsodrása szintén hajók által történt.) S ha nincs kizárva? ki fogja azért a felelősséget magára venni? N. A.

## Vizes szerelem.

— Apróság. —

Ott sétálgatnak a Bega partján. A fiatal ember, aki már nagyon sok regényt olvasott és a leány, aki gondos anyai kezek alatt növekedve, regényt még nem olvasott.

Sándor ur égő tekintete majd elnyeli Lujza kisasszony formás alakját. Első pillanatra kitérszik, hogy nagyon szerelmes.

A leány tekintete a Bega fodrán siklik végig. Beleméri a víz nézésébe, mintha egyéb semmi érdekelné a világon.

Ez bosszantani látszik a szerelmes gavallért. Mért nem nézi őt az a szép leány olyan hosszasan, ugy egész lelkéből?

És Sándor ur bosszankodásában van egy kis logika.

Ő már régóta él-hal ezért az aranyos babáért, olyan nagyon szerelmes, hogy azt ki sem tudná mondani. Meg is vallotta volna már régen, de nem talált olyan formát, amely megnyerte volna tetszését.

Ujból el-elnézi a Bega szemlélésébe elmerült kiscsikét, s mentől tovább felejt rajta a szemét, annál jobban fokozódik a vágya, kimondani azt, amit olyan sokáig titkolt, értésére adni a kis aranyosnak, hogy ő miatta szereti az életet is, hogy feltékeny a torló habokra, melyek az ő figyelmét úgy le tudják bilincselni.

Sándor ur a hosszú hallgatás után érzi, hogy szólnia kellene már valamit. Félős, csöndes bangon próbálja megtörni a csöndet.

— Kisasszony? . . . Fél maga a víztől?

Lujzacska ijedten emeli nagy kerek szemét Sándor urra.

— Igen, nagyon . . .

Erre már nem tud mit felelni a gavallér. Csöndes lesz, mint a hal. De hirtelen valami pirosság önti el az arcát. A szeméi felvillanok. Jó gondolatra jött. Megtalálta a formát, a mivel szerelmét bevalja.

Megfogja hevesen Lujza kisasszony kezét, möhön nyom rá egy csókot és villogó tekintetét merészen szögezve a leány bámoló arcára, költői kitéréssel szavalja:

— Lujza kisasszony! Ha kegyed beleesnék a vízbe és én kimenteném, megajándékozna a kezével? . . .

A Sándor ur által előre számított ünnepélyes csönd helyett hirtelen tört fel a kis aranyos csengő kacagása:

— Menjen maga nagy gyerek. Hiszen megkaphatja azt szárazon is . . .

## HIREK.

— **Márczius 15.** A Nagybecskerekén rendezendő márczius 15-iki ünnepélyt, minden előjel igen élvezetesnek igéri. A közreműködésre fölkért műkedvelők valamennyien engedtek a fölhívásnak, és így a programm — mit legközelebb közlünk, — teljesen méltó lesz ahhoz a nagy érdeklődéshez, melyet a közönség e kiválóan hazafias ünnepély iránt állandóan tanusit.

— **Kinevezések és áthelyezések.** A magyar kir. igazságügyminiszter Eibl Géza nagy szentmihályi kir. járásbírói aljegyzőt a zombori kir. törvényszékhez jegyzővé, ifj. Kósa Károly bajai kir. járásbírói joggyakornokot a zombolyai kir. járásbírói aljegyzővé és Brasso-ván Szilárd temesvári kir. járásbírói díjnokot a pancsovai kir. törvényszékhez — egyelőre ideiglenes minőségben — irnoknak nevezte ki; végre Fehér Antal verseczi kir. járásbírói aljegyzőt és Seemayer Béla fehértemplomi törvényszéki aljegyzőt kölcsönösen áthelyezte.

— **A szegedi ügyvédi kamara kiterjesztése Nagy-Beeskerekre.** Szegedi lapokban olvassuk, hogy az igazságügyminiszter az 1892. február 26-án 2706. sz. a. kiadott rendeletével a szegedi ügyvédi kamara hatóságát a nagybeeskereki kir. törvényszék területére is kiterjesztette. Ezzel egyidejűleg pedig a temesvári ügyvédi kamarát utasította, hogy a nagybeeskereki kir. törvényszék területén működő összes ügyvédek és ügyvédjelöltek névjegyzékét azonnal állítsa össze, azokat 1892. április 1-től számítható joghatálylaj saját lajstromaiból törölje és a névjegyzékét a szegedi ügyvédi kamarával oly módon közölje, hogy az érdekeltek 1892. április 1-jével a szegedi ügyvédi kamara kötelekébe fölvehetők legyenek. — Ezen miniszteri intézkedésnél fogva a szegedi ügyvédi kamara hatósága 1892. április 1-jével a nagybeeskereki, módosi és t. becsői kir. járásbírói területeken működő 40 ügyvédre és 15 ügyvédjelöltre is ki lett terjesztve, a kiknek számbavételével tehát a szegedi ügyvédi kamara kötelekébe a mai létszám mellett 251 ügyvéd és 78 ügyvédjelölt fog tartozni.

— **Meghívó.** A nagybeeskereki torna- és vívó-egylet folyó márczius hó 5-én szombaton esti 6 órakor egyleti helyiségében (torna-esernak) rendes havi választmányi gyűlést tart.

— **Adakozások az árvamegyeiek javára.** A következő kimutatást vettük: Az inséget szenvedő árvamegyeiek javára nyitott gyűjtő-íven következő urak voltak szívesek adakozni: Rónay Jenő, Weisz Károly, Weisz Sándor, Deutsch Zsiga, Weitz Ernő, Kovács Mór, Löwi Ignác 2—2 frtot, Poroszkay Béla 1 frt 50 kr., Daniel László, Mallász József, Talapkovits Vazul, Plechl Szilárd dr., Hegedüs Miklós, Brájjer Lajos dr., Bakalovich Ágost, Vattay Miklós, Molnár Sándor, Mihalovits Ödön dr., Kéler Elek, Kéler Akos, Fornszek Béla, Gyorgyevits Milos dr., Menczer Lipót, Kovács László kp., Zsiros Mihály, Kokits János, Mangold H. L., Kajtár Jenő, Keresztes Aladár, Virág Vilmos, Török Lajos (Periasz), Petrovics Szvetozár dr., Grandjean József dr., Kiss István bírói végrehajtó, Stern Lázár dr., Stassik Ferencz dr., ifj. Demkó Pál dr., Karattur Artur, Poroszkay Katalin, Eisler Lipót, Wagner Jakab, Hubert Manó, Orszi, Langfelder, Weltmann Márton, Klein Bernát, Pollák (Budapestről), Eckstein Vilmos, Weisz Izidor, Geiger Manó, Loga Szilárd, Deutsch József, Herczog, Albachari, Pinkas Lajos, Dobrin, Darvas, Deutsch Gyula, Stark Jakab, Stark Bertalan, Winter J. L., Grünfeld Fülöp, Grünfeld Lipót, Herzl Samu, Löbl Jakab, Markstein, Reisz Mihály, Reisz Viktor, Strasser Miksa, Szekulits Vasza, Messer Hermann, Kurländer Imre, Reinhardt (Aradról), Eisenstädter Béla, Heufeld S., Fuchs Sándor, Schiller B., Braun Lipót, Schön József, Eibenschütz Gerő, Egger Emil, Goldenberg Henrik, Winter Fülöp, Rozner Antal, Kovács Sándor, Scheiber Bertalan, Eckstein János, Kovács Gedeon, Hirtenstein & Reiner, Muncsits Kuzman 1 1 frt, végre Végh Károly, Végh L. dr., Váradi Imre dr., Hausladen és Weber urak 50—50 krajczárt. Midőn a gyűjtött könyör-

adományokat köszönettel nyugtatom, van szerencsém a nemesszivü adakozókkal közölni, hogy a gyűjtött 100 frtnyi összeget az árvamegyeiek inségesek segélyezésére alakult bizottságnak Alsó-Kubinba elküldöttem. Tisztelettel Poroszkay Béla.

— **Apró tolvajok.** Nagymenyekre jogosító tolvajbanda nyomára akadt a napokban a rendőrség. Apró 10 12 éves gyermekek azok, akik szabad idejükben azzal mulatnak, hogy ellopkodják azt, a mi a kezük ügyibe kerül, s aztán eladják. Közélebb is egy ilyen műveletet kapta őket rajta egy szemfüles rendőr. Eppen özvegy Patakiné házában, a pinczében manipuláltak, a honnan két üveg bort csempentek el, s mikor a csinyük sikerült, a vásártérre indultak, hogy tulajdonuk a lopott portékán a rendőr azonban elcsipte őket, s elkobozta tőlük a bort. A rendőrség most azon van, hogy a jeles csemetéket javító intézetbe küldjék.

— **Talált pénz.** A rendőrkapitányságnál ma egy helybeli, német negyedbeli korcsmáros jelentést tett, hogy február hó 28-án, korcsmájának helyiségében a földön elszórva 22 frt készpénzt talált, melyet a rendőr kapitányi hivatalnál nyomban deponált is. A korcsmáros azt állítja, hogy az nap este felé vidéki szerb parasztlakosok nála, s valószínű, hogy a pénzt azok közül valaki vesztette el. A pénzt Reitter Oszkár rendőrkapitánytól igazolt tulajdonosa átveheti.

— **Nyilvános köszönet.** A nagybeeskereki izr. nőegylet elnöksége kellemes kötelességét teljesíti, a mikor a helybeli t. karék- és előleg-egylet, mint részvénytársaság tekintetes igazgatóságának legőszintébb köszönetét kifejezi, a 20 frtnyi nemes adományért. Eisenstädter Julia.

— **Vizbefalt lovak.** Krupcsin Józsa kocsis a mult napok egyikén a Lucsics-féle fatelep közelében a Begába hajtott lovait. Rossz helyre jutott azonban, mert a folyó árja hirtelen elragadta, úgy hogy ő maga is csak nagy nehezen, küzködve menthette meg életét. A lovakat azonban elsodorta az ár szajók a folyóban letek végüket.

— **A fekete ruhás asszony.** Mióta a félmillióst terno pöréből híressé vált Telkessyné mögött bezárultak a temesvári törvényszéki fogház kapui, azóta csak nagy ritkán szivárog ki róla valami hír. A lottókirályról, Farkas Menyhértől tudjuk, hogy fölesapott Edisonsnak; Szobovics Károly már a másvilágon forgatja a szerencsekereket; Püspöky Szegeden tanulja az egyenes uton járkálás mesterségét és Hergett, a világ legboldogabb borbélyja Verseczen élvezi a szabad élet örömeit. Egyedül a „fekete ruhás asszony”-ról, Telkessynéről hallgatott eddig a krónika. Pedig ő sem kevésbé érdekes, mint többi bűntársai. Telkessyné a napokban új czellát kapott a fogházban; eddig külön szobája volt, most egy zárkába tettek több parasztasszonyt. A rabsegélyző egylet könyvtárának ez idő szerint nincs szorgalmasabb olvasója a temesvári fogházban, mint Telkessyné. Naponként 3—4 órán át olvas, s a többi időt kötéssel, varrással és himzési munkákkal tölti. Ez idő szerint gyermekruhákat készít egy rabasszony számára, a ki örvendetes családi eseménynek néz eléje. Telkessynének nagy öröme telik e munkában és már el is vállalta a keresztanyaságot. A keresztapa valószínűleg maga a lottókirály, Farkas Menyhért lesz.

— **A csuka szívóssága.** Svájcban egy vén, husz fontos csukát fogtak a minap a nyaknak megfelelő részén egy nagy lösebe volt, benne egy jó töltésre való söréttel. A seb erősen megdagadt és a hal fejét lefelé szoritotta. A lövés megölt volna egy ökröt, de a csuka teljesen életképes maradt utána is.

— **Homeros asszony volt.** Butler Samuel, a szellemességéről ősmert angol tudós a minap felolvasást tartott, a melyben azt akarta bizonyítani, hogy az Odyssea költője — asszony volt. Csak asszonytól telhetik az — vélte Butler, hogy egészben oly

összefüggés nélkül és a részletekben oly bámulatos tudatlansággal kezelje az anyagot. Az Odyssea költője nem is könyit a hadviselés mesterségéhez, nem ért a tengerészethez, a természetrajzhoz és mégis folyton oly dolgokról beszél, melyekhez halvány sejtelmé sincs. A férfiak lealacsonyítása, mely minden esetben a nők javára üt ki, a szerelmi problémák felületes lelektani boncolgatása — mindez a megfigyelés, melyet Butler az Odysseán vélt tenni, megerősítik font jelzett vélekedésében, — ha ugyan vélekedésről van szó s nem farsangi trefáról, melyben az egyébként jeles tudós kedvet talált.

X — **Háziszer- és pipere-czikkek.** Az ilyenmü nagyszámú czikkekből ajánljuk a Kwizda Fer. János féle czegnek, cs. kir. osztrák és kir. oláh udvari szállító és körgyógyszerész Korneuburgban, Bécs mellett, kipróbált és jónak bizonyult szereit, u. m. Kwizda féle alveolar-fogcseppek fogfájás ellen; Kwizda-féle alveolar-fogpaszta és alveolar szájjvíz a fogak, illetőleg a foghus ápolására; Kwizda-féle hajszesz és Kwizda-féle hagymakenőcs a hajgyökér erősítése, a haj növesztésére; Kwizda féle Spitzwegerich csep mint nyálfejtő-szer köhögesnél; továbbá Kwizda-féle tyukszem- és szemölcs tinktura; Kwizda-féle Ferencz-sósorszesz; Kwizda-féle gyógyszerési halmajzsir.

## Irodalom és művészet.

\* A „Csók” szerzőjét a „Magyar G é n i u s z” elhódította a német muzsától s így Dóczy Lajos, irodalmunk e fénylő alakja, edes anyanyelvünkön fogja ezután megírni azokat a gyönyörű szép csevegéseket, melyeket eddig németül írt meg. A „Magyar G é n i u s z” eme vivmánya kétségkívül fenyesőbb tette érdemeinek koszoruját, mert Dóczy meghódításával kiváló szolgálatot tett a magyar irodalomnak is. A „Magyar G é n i u s z” legújabb száma meggyőzheti az olvasót arról, hogy a pazar fényvel való kiállítás teljes összhangban van a szellemi rész gazdagságával. Itt Dóczy „Uj Csillag” című ebeszélése, ott pedig az új képviselőház megnyitására szóló remek fényképfelvetel s a képviselők arczképsorozata valóban feltűnést kelthetnek. A czimkép a negyedszázados évforduló alkalmából azt az aktust mutatja, mely 25 év előtt a trónbeszéd felolvasásakor lefolyt. A 9. számot Gonda Dezső — emelkedett gondolkozása — „Egy ember élet” című valóban gyönyörű életképén kívül még több ebeszélés s szebbnél szebb illusztráció gazdagítja. Ezek után figyelembe véve Dóczy azon ígéretét, hogy ezentúl a „Magyar G é n i u s z” minden számában megjelenik munkájával — mely bizonyára irodalmunk műremekeit fogja szaporítani — a „Magyar G é n i u s z”, a legfenyesőbb s legolesőbb hetilapot, olvasóinknak melegen ajánlhatjuk. A „Magyar G é n i u s z” előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-ut 14. sz.

\* **Latin iskolai classicusokhoz való praeparáció.** Mindig örömmel üdvözljük irodalmunknak oly téren való gyarapodását, melyen eddig a külföldre voltunk szorulva. S ilyen az a vállalat is, melyet most indított meg a Lampel-czég, mely már az iskolai classicusok szöveg-kiadásával is méltó elismerésre tett szert. Most tehát már nemcsak a szöveg-kiadásért nem kell Lipéshez fordulnunk, hanem praeparációt is olyat adhatunk tanulóink kezébe, melyet magy. szak-ferfiak, a magyar nyelvre és a magyar tantervre való tekintettel írtak. A vállalatot egyik legjelesebb filologusunk, Dávid István szerkeszti. A most megjelent négy füzet tartalma: 1. M. Tullii Ciceronis Orationes selectae XIII. Magyarázta Dávid I. 2. C. Sallustii Crispi Bellum Jugurthinum. Magy. Kaposy Luczián dr. 3. Corneli

Tacti Annales, Magy. Dr. Fodor Gyula. A 4. T. Livii ab Urbe Condita libri. Magy. Dr. Fodor Gyula. Egy-egy füzet ára 25 kr.

## Táviratok.

### A képviselőház ülése.

Budapest, febr. 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, melyen Bánffy Dezső báró elnököt, — Bokross Elek felolvasa a felirati bizottság által kidolgozott javaslatot, melyet a szabadelvű párt nagy tetszéssel fogadott. A felirat első sorban kiemeli, hogy a trónbeszédben hazánk legutóbbi negyedszázados multjára vetett visszapijlantás minden polgárban igaz lelkesedést kelt. Támogatást biztosít a trónbeszéd minden pontjára, s a reformokra. A felirat Ó Felsége iránti meleg köszönet és hála kifejezésével végződik. A javaslat tárgyalását Bánffy elnök, a képviselőház keddi ülésére tűzte ki.

### Rónay főispán a király előtt.

Budapest, febr. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rónay Jenőt, Torontál vármegye főispánját Ó Felsége a király ma kihallgatáson fogadta. A főispán kinevezését köszönte meg Ó Felségének.

### Tisza István mandátuma.

Zsarnóca, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) Tisza Istvánt, a ki programbeszédjének megtartása céljából ma ide érkezett, nagy ünnepélyességekkel fogadták. Tiszteletére bankettet rendeztek, a honnan sürgönyileg üdvözölték Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt, biztosítva őt arról, hogy a kerület választó polgárai tanoríthatian hívei maradnak a szabadelvű pártnak.

### A valuta szabályozása.

Budapest, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) Wekerle pénzügyminiszter ma a valuta szabályozás ügyében hosszabb tanácskozást folytatott Steinbach osztrák pénzügyminiszterrel.

### Tisztelgés a hgprimásnál.

Budapest, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) A magyar gazdaszónok országos egyesülete Damjanich Jánosné elnök és Hollán Ernőné alelnök vezetése alatt tisztelgett a hgprimásnál. A primás rendkívül szívélyesen fogadta őket s többi közt megjegyezte, hogy az egylet árváinak juttatott adományai csak előleg volt s az árvaházat ezentul is hathatósan fogja támogatni.

### Egyháznagyok építkezései.

Budapest, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) Vaszary Kolos hgprimás a várban levő primási palotát, mely terjedelmes telken áll, teljesen újjá akarja alakítani. A bástyára eső részén egész új szárnyat épített, a régít pedig kétemeletre emelteti. — Császká György kalocsai érsek szintén a várban emeltet új palotát s nem a Józsefvárosban, mint a lapok irták.

### Hányan látogatták a nemzeti muzeumot?

Budapest, márcz. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fővárosi nemzeti muzeumot tömegesen keresik föl az idegenek. A mult hónapban 29,019 látogatója volt,

legtöbbsen a páratlanul szép képtárt nézték meg. A természetrajzi osztályban ma helyezték el azt a gyönyörű Kolibri-csoportozatot, melyben az egyes madárkák virágokkal telt bokron természetü állásokban vannak elhelyezve.

### A habok közt.

Budapest, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) Egy 38-40 éves előkelő uri ember a Margithidről a Dunába ugrott, de a közeli matrózok kimentették s a mentők eszméletlenül elszállították. A nevével eltitkolják.

### A kutyakorbács.

Budapest, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) Nagy csődületet okozott tegnap délután a sziv-utcában, közel az Andrássy-ut sarkához, egy lovagias ügynek kutyakorbácsal való elintézése. B. E. és Sch. L. előkelő állású hivatalnokok egy szép asszony miatt régóta hadi lábón állnak egymással és Sch. L. a szép asszony előtt B. E.-ről nem valami hízlegően nyilatkozott. E miatt B. E. provokálta, de Sch. E. nem akart verekedni. Ma tehát B. E. délután 2 órakor hivatalból jövet megleste Sch. E.-t és egy kutyakorbácsal hatalmasan megrakta. Nagy népesödület támadt, míg végre egy rendőr mindkettő nevét fölírta.

### Fajbaromfivásár.

Budapest, márcz. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) E hó 16-án Budapesten fajbaromfivásár lesz, melyre a földművelésügyi miniszter már kiküldte a bíráló bizottságot. A vásár igen élénknek ígérkezik.

### Forradalom Görögországban.

Athén, márczius 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tegnapi zajos tüntetések után biztosra vehető, hogy Görögországban legrövidebb idő alatt ki fog történni a forradalom. Azon hírek, mintha a nyugalm helyreállt volna, valótlanúságon alapulnak.

### Dinamit a miniszteriumban.

Brüsszel, márcz. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az itteni miniszteriumban minap rejtekhelyre elhelyezett dinamit-bombát találtak. Az államügyész ezért vizsgálatot indított az arendoneki dinamitgyárban, melynek igazgatója a bombában saját gyártmányára ismert. Tovább kutattak a környéken s még két rejtekhelyen mintegy ötven kilo dinamitra bukkantak. Azt hiszik, hogy összeesküvő anarchisták műve. Az egész rendőrség lázasan keresi a teteseket.

### Merénylet a plébános ellen.

Róma, márcz. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Vakmerő gyilkossági merénylet tartja izgatottságban a várost. A Szűz-Máriáról nevezett templom plébánosát a templomi ülőhelyek bérbeadója egy törrel életveszélyesen megszurta. A bérbeadót elbocsájtották állásából, mert nem akart jövedelme egy részéből az egyházi pénztár javára lemondani; e miatt bosszút tervezett a plébános ellen s e szándékát végre is hajtotta.

### A francia kamara.

Páris, márcz. 4-én. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselői kamara tegnap tartotta meg első ülését a kormányválság óta. Az ellenzék zajos jeleneteket idézett elő, különösen Constans exminiszter régi hívei igyekeztek az új kormánynak kellemetlen-

ségeket szerezni. Loubet miniszterelnök előterjesztette programját, melyet a zajongók ugyan sűrű közbeszólásokkal megzavarni igyekeztek, de a kamara mindazonáltal bizalmat szavazott Loubetnek és kabinetjének.

### Kovács-sztrájk.

London, márcz. 4. (A Torontál eredeti távirata.) A staffordshirei és worcester shirei szegkovácsok elhatározták, hogy szombaton megkezdik a sztrájkot, ha bérüket 10%-al föl nem emelik. A gyárosok nagy zavarban lesznek, mert a rendkívül sok munkára nem kaphatnak sehonnán munkást.

## Közgazdaság.

### A budapesti gabnatözsderől.

(A „Torontál” eredeti tudósítása.)

Budapest, márcz. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinálát és vételkedv egyaránt csekély, az árak változatlanul jegyeznek.

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.32—34.

Buza őszre 9.27—29.

Rozs 9.31—33.

Tengeri máj.—jun. 5.33—35.

Zab tavaszra 5.75—77.

Káposzta repeze 13.25—35.

### Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Köbányán. —

Köbánya, márczius 3. A) Hizott sertésárak: I. Magy. elsőrendű: 1. Oreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 45—46 kr. — 2. Oreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 44—45 kr. — 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) 48—48½ kr. 4. Fialat közép (páronként 251—320 klgr. sulyban) 47—48 kr. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 45—47 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 7. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 44—45½ kr. 8. Könnyű (páronként 220 kilogramig terjedő sulyb.) 45—46 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) — kr. 10. Közép (páronként 250—320 klgr. sulyban) — kr. 11. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronként 240 klgron felüli sulyban) — kr. 13. Könnyű (páronként 240 klgrig terjedő sulyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 44—45 kr. 16. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 43½—44½ kr.

### Szerkesztői üzenetek.

Többeknek, helyben. Kérdésükre szívesen jelentjük ki, hogy a napokban közölt „A bögöly” című tárczát nem Vattay Margit kisasszony, hanem Vattay Miklós ur fordította francia eredetiből lapunk számára. A tévedés onnan keletkezett, hogy a tárcza fordítója csak Vattay M-el jelezte nevét, mi pedig ugyanezen a napon Vattay Margit kisasszony tollából is kaptunk egy csinos fordítást, a melyet legközelebb közölni is fogunk. A mennyiben a dolog félreértésre adott volna okot: készséggel igazítjuk helyre.

Sz. J. urnak, helyben. Megüzentük már, hogy a lapunknak szánt közlemények a szerkesztőséghez küldendők. A nyomdába vagy bármely más helyre küldött közleményekről nem veszünk tudomást. Közleményeket nem közlünk.

R. Gy. Debreczen. Levél megy.

Sebők Zsigmond urnak, Budapest. A tárcza megjött. Üdv és köszönet!

M. R. urnak helyben. A „Magyar Géniuszt” Karczag Vilmos és Hevesi József szerkesztik. Hevesi Lajos németül ír és a „Fremdenblatt” munkatársa, és semmi köze sincs az említett folyóirathoz.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —  
Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(5-ik folytatás.)

III.

Lilla elpirult, de igyekezett megtartani hidegvérét:

— Egyre megy... Láthatja tehát, uram, hogy itthon kellett maradnom... Én nő vagyok, s félnem kell a világ nyelvétől!..

Oktáv közelebb lépett a leányhoz:

— Ne higye... A gonoszok nyelvvel nem kell törődnünk... Azért vagyunk nemesek és tiszta lelkűek, hogy magasabban álljunk a többiekénél, s hogy a sár, a melyet felkavarnak, visszahulljon rájuk, a nélkül, hogy bennünket érintene!..

Lilla szomoruan mosolygott:

— A legnemesebb ércből öntött szobrot is ellepheti a sár. És a vastag piszokréteg mögött senki sem fogja meglátni a nemes érczet.

— De egy ember igen!

Lilla elmerengett, s magában ismételte:

— Egy ember!..

Oktáv hévvel folytatta:

— Igen, egy ember... Én!... Én ismerni fogom az ön aranytiszta szívét és kérve kérem: mit se törődjek a világ nyelvvel!..

Lilla felsóhajtott, s lassu hangon, melyen átértett a fájdalom, felelte:

— Nem tehetem!.. Nem tehetem!..

Oktáv elsápadt, majd láng borította el arcát.

Szenvedélyvel ragadta meg a lányka kezét, és így szólt:

— Ah!.. Kinozni akar hát?.. Nem veszi észre, hogy szeretem, imádom, s hogy oldalom mellett akarom látni most és mindörökké!.. Isten és ember előtt!..

A lányka hátratántorodott s remegő kezével végig simította arcát, melyből eltűnt minden csepp vér, minden élet.

Sokáig hallgatott, majd halkán szólalt meg:

— A mit most mondott, gróf ur, azt el fogom felejteni s felejtse el ön is!... Álomnak is döreség volna az!... Feledjük el, s ne gondoljunk többé rá soha!...

Oktáv remegő ajkakkal kérdezte:

— Tehát elutasít?

A lányka fejével intett:

— Ugy kell lennie! — felelte alig hallható hangon...

— Nem szeret?..

Lilla leroskadt. Kezeibe temette arcát, s zokogva, fájdalomtól elfult hangon felelte...

— Ne kérdezzen! Az égre kérem!... Nem felelhetek... Ne kényszerítsen arra, hogy megtegyem önnek azt a vallomást, a melynél mindkettőnkre nézve jobb volna az elválás, a halál!..

A gróf ijedten kiáltott fel:

— Lilla, mit beszél ön?

— Azt, a mi való!... Én nem vagyok olyan, a minőnek ön hisz!... Én... És hirtelen felegyenesedett, s megtörülte arcát:

— Lépjön az utcára és kérdezze meg az első szembejövőtől, hogy mit tud multamról?... Meg fogja önnek mondani!... Oh, az emberek nagyon jól vannak értesülve!..

S zokogva, megtörtén rogyott vissza székebe...

Oktáv gróf másnap ismét felkereste Lillát. Mosolyogva jött, s mikor a lányka ki sirt, halvány ábrázatát látta, megragadta kezét, s így szólt:

— Ne sirjon!.. Ne fordítsa el szemét!.. Mindent tudok már, s ha önnek nincs ellenére, beszéljek atyjával!..

Lilla meglepetve tekintett fel:

— Az én atyámmal?..

— Igen.

— S miért?..

Oktáv felkaczagott:

— Minő bohó ön!.. Hát azért, hogy megkérjem a — kezét!

Lilla szívéhez kapott, s arca átszellemült.

— És az ön atyja?

Oktáv gróf vállat vont.

— Az én atyám?.. Bizonyára ellenezni fogja... Talán fenyegetőzni is fog!.. De szót sem érdemel!.. Bárgyu volnék és esztelen, ha ostoba előítéletek miatt másutt keresném a boldogságot, mikor az itt van — karjaim között!..

IV.

Az ajtót fedő nehéz, himzett selyemfüggönyök szétváltak, s a nyíláson át egy galambösz haju és szakállu aggastyán barátságosan mosolygó, nyájas arca tünt elő.

— A komorna úgy mondta, hogy beléphetek... És most ő méltóságától kérdem: nem leszek alkalmatlan?

Lilla hirtelen becsukta a kezében tartott könyvet, felkelt, s kezeit nyujtva, kaczagva közeledett a vendég felé, a ki időközben elöbujt a függönyök mögül.

— Minő bohó ön, doktor!.. Hiszen tudja, hogy mindig szívesen látom, s örülök, ha felkeres!..

Az orvos megcsókolta a szép asszony kezét.

— És én szívesen jövök!... Ilyen pompás kacsókat nem minden nap csókolhat az ember! Adja ide a másikat is! Ne legyen fősvény, a ki elrejtí kincseit!.. Igy ni!.. Es most engedje meg, hogy megcsókoljam ezt is!.. Igy... Azt hódolatból, ezt hálából... Az utóbbit a betegek és szenvedői nevében, a kik általam tolmácsolt-tják végtelen hálájukat.

— Szót sem érdemel, doktor!

— Szót sem érdemel, mondja ön?..

Csodálatos! Méltóságod tulságosan szerény!..

Hát szót sem érdemel az, a ki naponként egy egész sereg nyomorultnak nyújt segítséget?.. Ha ezt étellel, azt ruhával, amazt gyógyszerrel, orvossal tartja el?.. Ha figyelme folyton e szánandó alakokon van, s segítő keze elér mindenüvé?..

A grófné közbe vágott:

— Elég, elég, doktor!... Foglaljon inkább helyet... Hiszen ugyis kifáradt!..

Az orvos meghajolt:

— Köszönöm, méltóságos asszony... Elfogadom, mert valóban kifáradtam... Az ilyen magamfajta öreg embernek már kissé messze van ez az önök kis paradicsoma... Jöllehet kocsin jöttem egészen a városligetig, de onnan is elég nagy az ut... Persze, önök fel sem veszik. Önök még fiatalok, elevenek, fürgék... Én öreg vagyok és törődött. Akadozom, fáradok, mint a rossz óra, melynek elkopott a gépezete... A grófné mosolygott.

— A kinek ilyen aranyos, derült a kedélye, az nem beszélhet öregségről!

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A \*-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.67	0.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.19
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz.v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30

Párdány l. alul			
Szécsány	ind.	9.59	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Baráczháza 6a. sz. őrház	"	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.29	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.15
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.43	7.24

Versecz—Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz.v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.55	3.15
Nagy-Margita	"	6.04	3.23
Zichyfalva	"	6.15	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Baráczháza 6a. sz. őrház	"	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerei vasútvonalon.

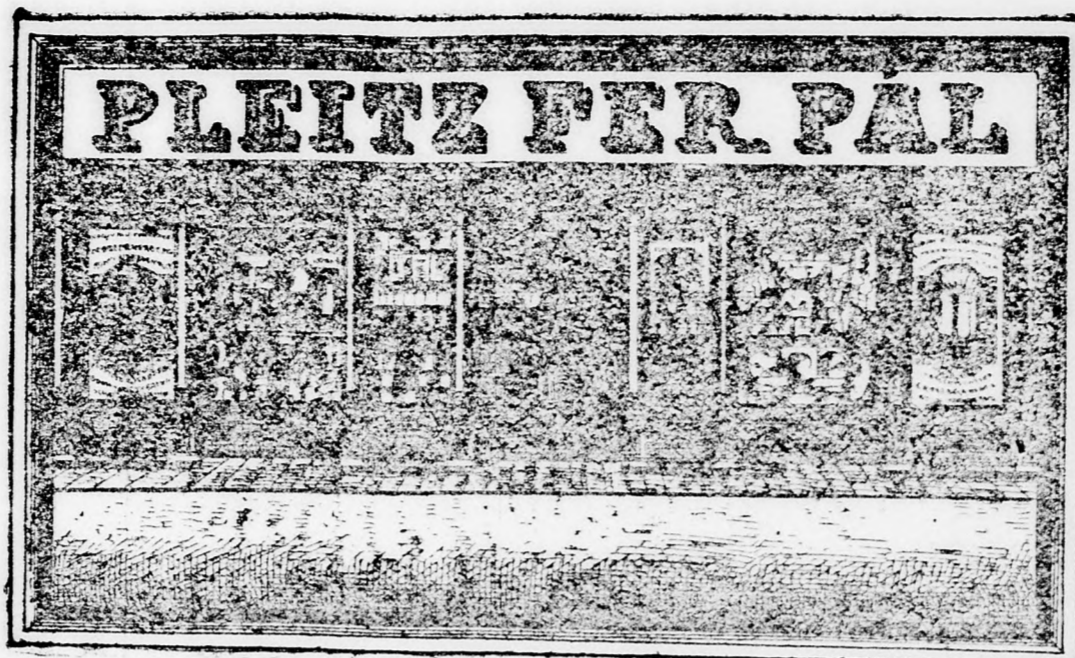
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.		7.00	7.45
Temesvár	"	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30	3.30
Karlova	"	4.34	4.11
Beodra	"	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03	5.02
Kumán	"	6.33	5.22
Melencze	"	7.07	5.42
Ellemér	"	7.35	6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59	6.13

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz.v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.33
Melencze	"	7.11	8.03
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.14
Beodra	"	8.27	10.00
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.13
Temesvár	"	—	4.40
Budapest	"	2.05	7.20
	"	8.40	—

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

# H i r d e t é s e k.



## Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája,  
 könyv-, mű-, zenemű-, papir-, írószerkereskedés  
 és nyomtatványraktár

Nagy-Becskereken

ajánlkozik mindennemű

### nyomtatványok

gyors és izléses elkészítésére.